

प्रेयसा वत् । ब्राह्मणवत्त्वेन शमितः क्षेमाय दर्पोमम् ।
प्रवेशश्चासनिष्क्रान्तिर्हर्षविह्वलसम्भवम् । अवपातनमित्युक्तम् ।
यथा कर्त्तरावचो षडेङ्के । प्रविश्य खड्गहस्तः पुरुष इत्यतः
प्रवृत्ति निष्क्रमणपर्यन्तम् । सर० क० उक्ते शब्दालङ्का-
ररूपे षट्तिभेदे च सा च ३८८ पृष्ठे दृश्यते । आरः
सामर्थ्येन गामी भटः । ३२ रे वीरे पु० हेमचन्द्रः ।

आरभ्य अर्थ० आ+रभ-ल्यट् । उपक्रम्येत्यर्थे “आरभ्य
तस्यां दशमीञ्च यावत् प्रपूजयेत् पर्वतराजपुत्रीम्”
दुर्गा० त० पु० अनारभ्याधीतत्वात्” सीमांसा । कर्मणि
क्यप् । २ आरम्भणार्हे आरम्भणीये लि० ।

आरम्भण न० आ+रभ-भावे ल्युट् । आरम्भे, विनाशे
आरभ्यतेऽनेन करणे ल्युट् । आरतिपाधने “स आत्मज्ञा-
मणं नाविन्दत्” तैत्ति० चक्षुषोरेवैते आरमणे कुरुतः”
शत० ब्रा० ।

आरम्भण न० आ+रभ-ल्युट् वेदे लख रः । आरम्भने
“तस्मात्तान्तरिक्षेऽनारम्भणान्यादायात्मानं परियन्ति”
छा० उ० अनारम्भणानि अनारम्भणानि” भा० “यदिदम-
न्तरिक्षमनारम्भणमिव केनाक्रमेण यजमानः स्वर्गलोक-
नाक्रमेत्” वृ० उ०

आरम्भ पु० आ+रभ घञ् सप्तम् । उद्यमे षत्तरायां स्थायं परार्थं
वा षट्हादिसम्पादनव्यापारे ष उपक्रमे प्रथमकृतौ प्र-
स्तावने ईवधे ७ दर्पे च । “अनारम्भेऽपि परमहंसुखी
सर्पवत्” सा० सू० “आरम्भे कर्मणां विप्र ! पुण्डरीकं
स्मरेद्भरिम्” स्मृतिः “न कर्मणां मनारम्भात् नैषकर्म्यं पु-
नोऽश्नुते” गीता “मीनादिस्थोरविवेकमारम्भः प्रथमक्षणम् ।
इति स० त० व्यासः “अथवावत्तमारम्भः” माघः ।
“आगमैः सङ्गशारम्भा आरम्भसङ्गोदयः” इति
रघुः क्रियाकूटात्मकपाकादिक्रियाणां प्राथमिक-
व्यापारोपक्रमआरम्भः । औत्सर्गिककर्मविशेषे अङ्ग-
विशेषारम्भेऽपि प्रकृतकर्मारम्भस्तेन आरम्भत्वात् स्तुत-
कादेः प्रतिबन्धकत्वम् । यथा “आरम्भोवरणं यज्ञे
संकल्पोव्रतजघ्नयोः । नान्दीन्द्राङ्गं विवाहादौ आङ्गे पाक-
परिष्कृया । तथा निमन्त्रणं आङ्गे आरम्भः स्यादिति
श्रुतिः आरम्भे स्तुतकं नस्यादिनि” ति० त० विष्णुः । द्रव्याणां
द्रव्यान्तरेण गुणानां गुणान्तरेणोत्पादने वैशेषिकोक्ते
द्रव्यापारे “द्रव्यारम्भस्तर्पुं स्यात्” भाषा० कर्मणि घञ् ।
६ आरभ्यमाणे “फलावुमेयाः प्रारम्भाः संस्काराः प्राक्तना
इव” रघुः । “चित्पारिपितारम्भइवावतस्ये” कुमा० ।

आरम्भक लि० आरभते आ+रभ-ल्युट् सप्तम् । आरम्भ-
कारके वैशेषिकादिमतसिद्धे महत्त्वाद्युपचयाय अवयवानां
२ विजातीयसंयोगे च । “तत आरम्भकसंयोगनाशः”
सुक्ता० आरम्भवादशब्दे शा० भा० उदा० ।

आरम्भण न० आ+रभ-ल्युट् सप्तम् । २ आरम्भशब्दार्थे
कर्मणि ल्युट् । २ आरभ्यमाणे च । यथा “सौम्यैकेन
मत्पिण्डेन विज्ञातेन सर्वमिदं मृण्मयं विज्ञातं भवति
वाचारम्भणं विकारोनामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम्” छा० उ०
“तदनन्वत्सारम्भणशब्दादिभ्यः” शा० सू० आरम्भणं प्रयो-
जनस्य अलुप्रचना० अण् । ३ आरम्भणप्रयोजनपदार्थे
लि० । आरभ्यतेऽनेन करणे ल्युट् । ४ उपादानकारणे “किं
स्विदासीदधिष्ठानमारम्भणं कतमत् स्विक्कथासीत्” यजु०
१७, १८ । “लोकै हि घटादि चिकीषुः कुलालो गृह-
दिक् स्थानमधिष्ठाय गृहपेशारम्भकद्रव्येण चक्राद्युपायै
निर्मादयति ईश्वरस्य तदाक्षिप्यते । स्विदिति वितर्कं व्यावा-
भूमी गृहजतोविश्वकर्मणोऽधिष्ठानं किमासीत् निवासस्थानम्
अद्यतना निरधिष्ठानाः किमपि न कुर्वन्ति । स्विदिति
वितर्कं आरम्भणं कतमत् किमासीत् आरभ्यतेऽनेनेति
आरम्भणमुपादानकारणम् गृहदिव घटानाम्” वेददी० ।

आरम्भणीय लि० आ+रभ-शक्यार्थे अनीयर् सप्तम् । यस्य
आरम्भः कर्त्तुं शक्यते तस्मिन् प्रयोजनादियुक्ते पदार्थे
“लघुपुनः शास्त्रमारम्भणोयमिति” विवरणोपन्यासः ।

आरम्भवाद पु० आरम्भस्य वादः परीक्षापूर्वकः कथाभेदः ।
वैशेषिकाद्यभिमतं परमाण्वभ्य एव जगदुत्पत्तिनिर्णायके
वादे । स च “द्रव्याणि द्रव्यान्तरमारभन्ते गुणाश्च गुणा-
न्तरमिति” वै० सू० दर्शितः “आत्माकाशाणुसुखतः कारणं
पूर्वमिच्छते । कुलाद्यादिवदण्डन्तु घटवज्जन्मनाशमाक ।
पृथिव्यम्भोऽग्निवायूनां कर्मसंयोजिताणवः । द्युकादि
क्रमेणाण्डमारभन्ते इदं महदिति” हि तेषां वादः ।
शा० भाष्ये तु तदेतन्मतमुक्त्याप्य निराकृतं यथा
“परमाणुकारणवादइदानीं निराकर्त्तव्यः । तत्रादौ ताव-
द्योऽणुकारणवादिना ब्रह्मवादिना दोष उत्प्रेष्यते स
प्रतिसमाधीयते । तत्रायं वैशेषिकाणामभ्युपगमः कारण
द्रव्यसमवायिनोगुणाः कार्यद्रव्यसमानजातीयं गुणा-
न्तरमारभन्ते शुक्लेभ्यस्तुभ्यः शुक्लस्य पटस्य प्रसवद-
र्शनात्तद्विपर्ययाऽदर्शनाच्च । तस्माच्चेतनस्य ब्रह्मणो जग-
त्कारणत्वेऽभ्युपगम्यमाने कार्येऽपि जगति चैतन्यं सम-
वेयात् तददर्शनात् । न चेन्न जगत्कारणम्भविदुमर्ह-